

SKO.4120.1.2025

**Decyzja
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile
z dnia 5 czerwca 2025 r.**

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie:

Przewodniczący: Robert Górecki (spr.)

Członkowie: Wiesława Mazur
Wojciech Barczak

po rozpatrzeniu odwołania E. S. od decyzji Wójta Gminy Czarnków nr 117/2024 znak: IGROŚ.6730.8.2020 z dnia 19 grudnia 2024 r. ustalającej warunki zabudowy dla budowy budynku inwentarskiego - chlewni oraz silosów paszowych o maksymalnej obsadzie zwierząt do 196 DJP w zabudowie zagrodowej na terenie działki o nr ewid. 182 położonej w miejscowości Huta, gmina Czarnków

- działając na podstawie

art. 138 § 2 i art. 107 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w związku z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.) oraz § 3 – 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz.1588)

orzeka

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Wójt Gminy Czarnków, po rozpatrzeniu wniosku M. G., decyzją nr 47/2022 znak: IGROŚ.6730.8.2020 z dnia 16 maja 2022 r. ustalił warunki zabudowy dla budowy budynku inwentarskiego - chlewni oraz silosów paszowych o maksymalnej obsadzie zwierząt do 196 DJP w zabudowie zagrodowej na terenie działki o nr ewid. 182 położonej w miejscowości Huta, gmina Czarnków.

Po rozpatrzeniu odwołania E. S. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile decyzją nr SKO.4120.1143.91.2022.WZ z dnia 25 sierpnia 2022 r. uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Kolegium wskazało, że organ pierwszej instancji nie wykazał, że planowana inwestycja dotyczy zabudowy zagrodowej. Ponadto w sporządzonej analizie brak było szczegółowego opisu zabudowy występującej w obszarze analizowanym, z uwzględnieniem jej funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy, co uniemożliwiło organowi odwoławczemu dokonanie rzetelnej oceny, czy planowane przedsięwzięcie spełnia wszystkie warunki określone w art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ponadto decyzja organu pierwszej instancji nie była kompletna, ponieważ nie zawierała

wszystkich części składowych wymaganych powołanymi przepisami. Do zaskarżonej decyzji nie załączono mapy stanowiącej część graficzną wyników analizy z naniesionymi granicami obszaru analizowanego.

Decyzją nr 40/2023 znak: IGROŚ.6730.8.2020 z dnia 8 maja 2023 r. Wójt Gminy Czarnków ustalił warunki zabudowy dla budowy budynku inwentarskiego - chlewni oraz silosów paszowych o maksymalnej obsadzie zwierząt do 196 DJP w zabudowie zagrodowej na terenie działki o nr ewid. 182 położonej w miejscowości Huta, gmina Czarnków.

W następstwie odwołania E. S. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile decyzją nr SKO.4120.1325.87.2023.WZ z dnia 4 października 2023 r. uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Kolegium wytknęło, że istotne parametry nowej zabudowy, takie jak wielkość powierzchni zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość górnej krawędzi elewacji frontowej, zostały określone jedynie przez podanie wartości maksymalnej, co stanowi naruszenie przepisu art. 54 pkt 2 w zw. z art. 64 ust. 1 oraz art. 64 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z § 9 ust. 1 rozporządzenia, gdyż pozostawia uznaniu inwestora minimalną wartość poszczególnych parametrów.

Wójt Gminy Czarnków decyzją nr 117/2024 znak: IGROŚ.6730.8.2020 z dnia 19 grudnia 2024 r. ustalił warunki zabudowy dla budowy budynku inwentarskiego - chlewni oraz silosów paszowych o maksymalnej obsadzie zwierząt do 196 DJP w zabudowie zagrodowej na terenie działki o nr ewid. 182 położonej w miejscowości Huta, gmina Czarnków. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że inwestycja planowana jest na terenie, na którym nie obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego. Sporządzenie projektu decyzji powierzono uprawnionemu urbaniście. Zdaniem organu w rozpatrywanej sprawie spełnione są wszystkie przesłanki określone w art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Odwołania od powyższej decyzji złożyły A. K. i E. S.. Odwołanie A. K. Kolegium pozostawiło bez rozpoznania, z uwagi na nieusunięcie przez tę odwołującą w określonym terminie braków odwołania poprzez jego podpisanie. Rozpatrzeniu podlega natomiast, złożone z zachowaniem terminu ustawowego, odwołanie złożone przez E. S..

Odwołująca E. S. wskazała na immisje, jakie wygeneruje budynek inwentarski. Zarzut odwołania dotyczy też nieprecyzyjnego określenia parametrów zabudowy (np. powierzchni zabudowy budynku), z zastosowaniem zbyt szerokiego przedziału. Zdaniem odwołującej organ określił kwestie dotyczące dachu w oderwaniu od wniosku. Brak też w aktach sprawy udokumentowania uprawnień urbanisty. Ponadto na gruncie przedmiotowej sprawy nie jest możliwym zweryfikowanie, jaki projekt został uzgodniony, gdyż z akt postępowania nie wynika o jakiej treści dokument został przedstawiony do uzgodnienia poszczególnym jednostkom. Według odwołującej ogólnikowość i lakoniczność analizy, w następstwie której po lekturze przedmiotowej analizy nie sposób dowiedzieć się, dlaczego spełnione są poszczególne wymagania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze ustaliło i zważyło, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie stosowano przepisy w brzmieniu sprzed zmian dokonanych 3 stycznia 2022 r., na mocy art. 4 ustawy z dnia 17 września 2021 roku o zmianie ustawy Prawo budowlane oraz ustawy o planowaniu i

zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 roku, poz. 1986) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 roku, poz. 2399).

W myśl art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi,
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
  - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
  - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
  - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest uzależnione od istnienia co najmniej jednej działki sąsiedniej, dostępnej z tej samej drogi publicznej oraz zabudowanej w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu. Przepis ten wprowadza do polskiego systemu prawnego "zasadę dobrego sąsiedztwa", uzależniającą zmianę w zagospodarowaniu terenu od dostosowania się do istniejących, określonych cech zagospodarowania przestrzennego. W myśl art. 61 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zasady dobrego sąsiedztwa nie stosuje się do zabudowy zagrodowej w sytuacji, gdy powierzchnia gospodarstwa rolnego związanego z tą zabudową przekracza średnią powierzchnię gospodarstwa rolnego w danej gminie. Wówczas przeprowadzenie inwestycji budowlanej związanej z gospodarstwem rolnym nie wymaga sąsiedztwa zabudowanej działki ani ewentualnego dostosowywania do istniejącej zabudowy.

Stosownie do § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz.1588) - zwanego w treści decyzji również „rozporządzeniem”, dla ustalenia, czy na działkach sąsiednich znajduje się zabudowa pozwalająca ustalić warunki dla wnioskowanej inwestycji konieczne jest sporządzenie przez osobę uprawnioną pisemnej analizy funkcji i cech zabudowy i zagospodarowania terenu. Przywołany przepis rozporządzenia nakłada na organ obowiązek wyznaczenia wokół działki budowlanej obszaru dla sporządzenia analizy. Granice obszaru wyznacza się na kopii mapy, o której mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w odległości nie mniejszej niż trzykrotna szerokość frontu działki objętej wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy, nie mniejszej jednak niż 50 metrów. W analizie należy wymienić jakie działki zostały wzięte pod uwagę w granicach wymaganego obszaru i odnieść się do warunków wymienionych w art.61 ust.1 pkt 1-5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wyniki analizy, zawierające część tekstową i graficzną, zgodnie z § 9 rozporządzenia winny stanowić załącznik do decyzji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania Kolegium stwierdza, że brak zgody odwołującej nie stanowi przeszkody do wydania zaskarżonej decyzji, gdyż zgodnie z art. 63 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, decyzja o warunkach zabudowy nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż w ramach kontrolowanego postępowania organ orzekający uwzględnił wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich – pkt 7 decyzji. Dalsza ochrona interesów osób trzecich odbywać się będzie na etapie ewentualnego postępowania w przedmiocie uzyskania pozwolenia na budowę. Natomiast podnoszone przez odwołującą zarzuty dotyczące wpływu planowanej zabudowy na powstawanie hałasu i nieprzyjemnych zapachów nie są okolicznościami badanymi na etapie ustalania warunków zabudowy.

Zaskarżona decyzja nie może się jednak ostać, z uwagi na stwierdzone przez Kolegium naruszenia prawa przy wydaniu zaskarżonej decyzji.

W sporządzonej analizie znajduje się wprawdzie opis zabudowy występującej w obszarze analizowanym, sporządzony w formie tabelarycznej. Brak w niej jednak wnikliwych rozważań dotyczących spełnienia wymogów art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w szczególności w zakresie kontynuacji parametrów zabudowy), co uniemożliwia również organowi odwoławczemu dokonanie rzetelnej oceny, czy planowane przedsięwzięcie spełnia warunki określone w art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Na podstawie tak ogólnikowych zapisów analizy Kolegium nie ma możliwości precyzyjnego odniesienia się do zarzutu odwołującej, według której analiza nieruchomości znajdujących się w sąsiedztwie winna prowadzić do wniosku, że budowa przedmiotowej chlewni zaburzy harmonię w sąsiedztwie, zaś wydana decyzja o warunkach zabudowy narusza zasady dobrego sąsiedztwa.

W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, iż przepisy § 4 - 8 rozporządzenia nie dają podstaw do określania w części pisemnej analizy poszczególnych parametrów technicznych planowanej inwestycji w sposób niejednoznaczny, umożliwiając ich zmianę na plus lub minus. Decyzja o warunkach zabudowy również nie może określać parametrów technicznych planowanego zamierzenia inwestycyjnego w sposób umożliwiający ich zmianę na plus lub minus (tak: wyrok NSA z dnia 15 kwietnia 2011 r., sygn.akt II OSK 679/10). Co do zasady ustalanie wskaźników i wymiarów planowanej zabudowy, wymaganych według

rozporządzenia jest dopuszczalne w formie tzw. "widełek", czyli w określonych przedziałach wielkości, co jednak nie może prowadzić do sytuacji, że przedział ten jest zbyt duży, a przez to niedookreślony. Wynika to z tego, że w ramach określonych warunkami zabudowy ostateczne, dokładne i precyzyjne wymiary planowanej zabudowy kubaturowej ustalone zostaną w postępowaniu o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Precyzyjne i ściśle określanie tych wskaźników zwykle nie jest konieczne z punktu widzenia celu jakiemu ma służyć decyzja o warunkach zabudowy, czyli ustaleniu jaki rodzaj zabudowy w danym terenie może powstać z zachowaniem zastanego tam ładu przestrzennego (tak: wyroki WSA w Krakowie: z dnia 12 września 2012 r., sygn.akt II SA/Kr 869/12; z dnia 22 grudnia 2011 r., sygn.akt II SA/Kr 1624/11; wyrok WSA w Łodzi z dnia 21 marca 2014 r., sygn.akt II SA/Łd 1233/13). Kolegium w pełni podziela zaprezentowane wyżej poglądy judykatury uznając, że określenie parametrów nowej zabudowy w decyzji ustalającej warunki zabudowy może przybrać postać wskazania wielkości granicznych (minimalnych i maksymalnych) tzw. "widełek", których inwestorowi nie wolno przekroczyć i w każdym przypadku takie ustalenie wskaźników musi mieć swoje uzasadnienie w analizie urbanistycznej, co jednak nie może powodować sytuacji, że wartości graniczne (od – do) są tak odległe, że w istocie pozostawiają parametr niedookreślony. Kolegium podziela stanowisko odwołującej, że określenie np. parametru powierzchni zabudowy budynku na poziomie od 1000 do 1456 m² jest zbyt szerokim przedziałem, wskutek czego parametr ten pozostaje niedookreślony. Takie rozstrzygnięcie stanowi naruszenie przepisu art. 54 pkt 2 w zw. z art. 64 ust. 1 oraz art. 64 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z § 9 ust. 1 rozporządzenia, gdyż pozostawia zbyt dużemu uznaniu inwestora wartość parametru.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu odwołania należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji obowiązany był rozpoznać sprawę zgodnie z żądaniem strony, tzn. ustalić warunki zabudowy dla inwestycji we wskazanym miejscu, bądź – w sytuacji istnienia przeszkód prawnych – odmówić ustalenia tych warunków. W razie wątpliwości co do treści wniosku, należy wezwać stronę do jego doprecyzowania. Ustalenie warunków zabudowy odmiennie niż wnioskowała strona, stanowi naruszenie zasad postępowania administracyjnego, a w szczególności wynikającej z art. 6 kpa zasady działania na podstawie przepisów prawa oraz wynikającej z art. 8 kpa zasady pogłębiania zaufania uczestników postępowania do władzy publicznej.

W przypadku, gdy organ uzna, że inwestycja w kształcie zamierzonym przez inwestora nie może być zrealizowana, winien wezwać inwestora do zmodyfikowania wniosku w tym zakresie w trybie art. 79a § 1 k.p.a., jednocześnie zaznaczając, że jeżeli wnioskodawca podtrzyma żądanie w pierwotnej wersji, organ ma podstawę zakładać, że inwestor jest zdeterminowany, aby uzyskać warunki zabudowy dla przedsięwzięcia w konkretnym, sprecyzowanym wariantcie przedstawionym we wniosku. Wówczas brak kontynuacji przez planowaną zabudowę choćby jednego ze wskaźników, cech lub parametrów zabudowy daje podstawę do wydania decyzji odmownej. W żadnym natomiast przypadku organ nie może ustalić warunków zabudowy niezgodnie z wnioskiem. W tym kontekście nie można zaakceptować sytuacji, w której kwestie dotyczące dachu ustalone zostały w oderwaniu od wniosku.

Wobec powyższych naruszeń przepisów postępowania należy uznać, że konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, dlatego też należało uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. Wytknięte wyżej uchybienia powodują konieczność sporządzenia nowej analizy funkcji i cech zabudowy, projektu decyzji o warunkach zabudowy, a także

dokonania niezbędnych uzgodnień. Należy podkreślić, że sporządzenie szczegółowej analizy jest fundamentalną kwestią dla prawidłowego ustalenia warunków zabudowy dla planowanej inwestycji. Jej przedmiotem jest szereg istotnych zagadnień, z których każde może przesądzić o ustaleniu warunków zabudowy lub odmowie ustalenia. Dlatego też jej sporządzenie co do zasady obciąża organ I instancji. W związku z powyższym, mając na uwadze zakres okoliczności faktycznych, których nie wyjaśniono w postępowaniu przed organem I instancji, stwierdzić należy, że koniecznym w sprawie było, aby sprawa wróciła do organu I instancji i aby ten organ przeprowadził postępowanie dowodowe i aby ponownie, z uwzględnieniem powyższych uwag, sporządzono analizę urbanistyczno – architektoniczną. Wskazane braki nie mogą być sanowane w postępowaniu odwoławczym, bowiem naruszałoby to zasadę dwuinstancyjności postępowania (art. 15 k.p.a.), której istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu sprawy (tak m.in.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 2 listopada 2020 r. sygn.akt II SA/Bd 890/20).

W toku ponownego postępowania organ pierwszej instancji winien przeprowadzić prawidłową analizę zawierającą w szczególności precyzyjny opis zabudowy występującej w obszarze analizowanym oraz uzasadnienie oceny spełnienia poszczególnych wymagań w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Respektując podstawowe zasady postępowania administracyjnego organ powinien wyjaśnić wskazane wyżej okoliczności, zapewniając przy tym w całym toku postępowania możliwość czynnego udziału stron, zaś wydając rozstrzygnięcie, uzasadnić je stosownie do reguł określonych w art. 107 § 3 kpa, zważając, iż uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Ponadto, w oparciu o prawidłowo sporządzoną analizę, organ odniesie się do uwag i wniosków zgłoszonych przez odwołującą w toku postępowania, w tym wyjaśni kwestię treści dokumentów przedstawionych do uzgodnienia poszczególnym jednostkom.

Dodatkowo Kolegium stwierdza, że wbrew wymogowi art. 66a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 72 ust. 6 i ust. 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112), organ zaniechał podania do publicznej wiadomości informacji o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnienia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treści tej decyzji.

Ponadto akta sprawy należy uzupełnić o dokument potwierdzający stosowne uprawnienia osoby sporządzającej projekt decyzji.

W świetle przedstawionych uwarunkowań prawnych i faktycznych, należało orzec jak w osnowie decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE:

- 1. Na decyzję służy sprzeciw, który można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w**

terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwana dalej ppsa).

- 2. Od sprzeciwu pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. W innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa). Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej (art. 64b § 1 ppsa).**
- 3. Strona składająca sprzeciw ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).**

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

- 1) budownictwa i architektury - 500 zł;
- 2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
- 3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
- 4) gospodarki wodnej - 300 zł;
- 5) nieruchomości - 200 zł;
- 6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
- 7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
- 8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
- 9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
- 10) kombatantów - 100 zł;
- 11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
- 12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
- 13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

- 1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:
  - a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
  - b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
  - c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
  - d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
  - e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
  - f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
  - g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
  - h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;
- 2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;
- 3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;
- 4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności

pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

(-) R. Górecki

(-) W. Mazur

( ) W. Barczak

Otrzymują:

- 1) M. G.
- 2) M. G. (1)
- 3) D. B.
- 4) B. K.
- 5) G. K.
- 6) E. S.
- 7) A. K.
- 8) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu
- 9) Gmina Czarnków
- 10) Wójt Gminy Czarnków
- 11) a/a.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pelnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile informuje, iż:

- 1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile z siedzibą **ul. Dzieci Polskich 26, 64-920 Pila**.
- 2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: **iod@kolegium.pila.pl** w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
- 3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:
  - Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)
  - Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)
  - art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- 4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
- 5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
- 6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
- 7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy RODO.
- 8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.
- 9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
- 10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.